

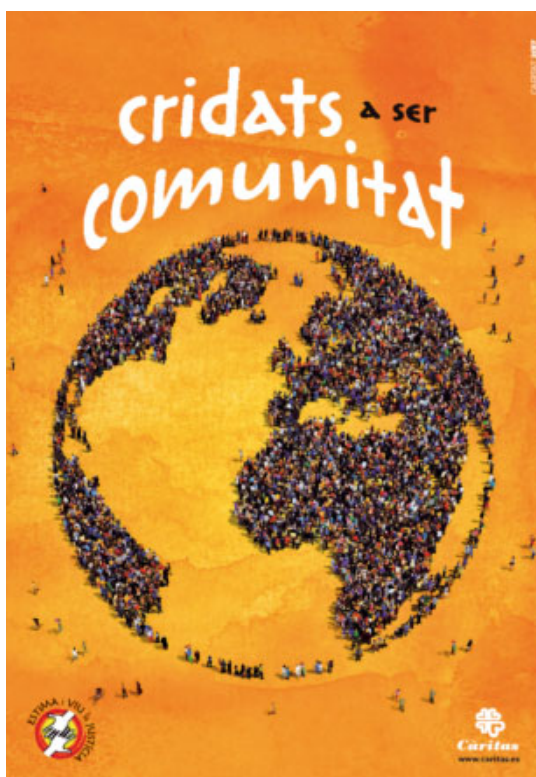
PROP DE VOSALTRES

La festa del Corpus

La festa del Corpus, el proper diumenge dia 18, és molt popular a les nostres diòcesis. Moltes manifestacions festives als carrers i places celebren aquest esdeveniment: la presència real de Crist en l'Eucaristia i la pública mostra d'aquesta realitat als quatre vents. No és possible guardar només a l'interior del temple aquest misteri. És una obligació del cristià donar-lo a conèixer a tots els qui ens envolten. Aquí resideix el fonament de la nostra fe.

També es coneix com el dia de la caritat. Els cristians sabem massa de les advertències sobre el compliment del mandat de la caritat en les nostres vides. Són moltes, mai massa. Sobretot quan escoltem o llegim la Paraula de Déu. Però, també en les homilies, en els suggeriments de les reunions de formació, en els cartells de les diferents campanyes. Ens ho recorden d'una manera insistent els nombrosos equips formats al voltant de CÀRITAS, que tenen com a objectiu important la sensibilització de tota la comunitat vers l'amor als germans. No és un consell, és un manament. No és una exigència per a uns pocs, és per a tots els deixebles de Jesús.

Els equips directius de CÀRITAS, parroquials i diocesana, multipliquen els seus esforços perquè tota la comunitat cristiana sigui sensible als projectes d'ajuda i promoció a favor de les persones més desfavorides. El que cada equip fa de manera habitual i callada al llarg de l'any es transforma, per uns dies, en objecte d'atenció informativa. Un riu de xifres i serveis es donen a conèixer a tota la societat. És un bon moment per fer visible la gran quantitat de mancances, pobreses i

angoixes de molts germans nostres. Ens ho adverteix el papa Francesc en la seva exhortació *L'allegria de l'Evangelí*: (donar de menjar) «implica tant la cooperació per resoldre les causes estructurals de la pobresa i per al desenvolupament integral dels pobres, com els gestos més simples i quotidians de solidaritat davant les misèries molt concretes que trobem» (núm. 188).

El temps de la crisi s'ha allargat massa i les famílies empobrides han augmentat. Es percep ara

amb més intensitat l'esquerda de la desigualtat social. És cert que també han crescut els signes de solidaritat, convé reconèixer-ho; però també convé aprofundir en l'intent d'eradicar les causes que condueixen a tant sofriment i desesperació. Posem el millor de nosaltres mateixos per aconseguir-ho. Descobrim i denunciem els mals, però també col·laborem en la seva eliminació. Posem sempre per davant les persones als interessos, egoismes i aspectes materials. Defensem la dignitat de l'ésser humà com a fill de Déu i tractem d'estimar l'altre com ho va fer Jesucrist, fins a la mort, sense exclusions.

Rodes de premsa, entrevistes, cartells, col·lectes, crides d'atenció, suggeriments per a les homilies... són alguns dels mitjans que utilitza CÀRITAS per apropar aquesta realitat al cor de tot creient. També, per informar de les seves actuacions a totes les persones de bona voluntat que els han confiat els seus donatius. Com és costum, s'ha elaborat una Memòria d'activitats de l'any 2016. És el conjunt d'accions, de projectes i de serveis que ha dut a terme la institució. S'intueix també el més important: la gran quantitat de persones que s'han responsabilitzat de la seva elaboració i execució.

Acabo expressant un sentiment agraït i ple d'alegria en comprovar la coherència de tants que estimen als altres seguint el manament de Jesucrist, a qui adorem en aquesta festa en l'Eucaristia. És el que ens recorda diàriament l'Església, en aquest cas, a través de Càritas.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les Llars del Seminari, quasi al màxim d'ocupació

Ales Llars del Seminari, durant les darreres setmanes s'ha portat a terme la quarta fase d'acollida a noves famílies. Pràcticament estan al màxim d'ocupació. Dels dinou pisos, només falta per omplir el que està adaptat per a persones minusvàlides.

Així, actualment, viuen a les Llars 18 famílies formades per 32 persones adultes i 26 menors d'edat. Vuit famílies són autòctones, deu són novingudes i, d'aquestes, dues refugiades. La col·laboració entre la fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom i Creu Roja Lleida ha permès que aques-

tes dues famílies puguin viure en aquest recurs diocesà. L'estada d'aquestes famílies és temporal. Totes lluiten per sortir endavant amb l'ajuda de les diferents oportunitats que se'ls ofereix i, sobretot, amb el propi esforç personal. Compten amb el suport d'una treballadora social que els fa un seguiment i els ajuda a tornar-se a empoderar.

Des que van entrar les primeres famílies, a finals de juny del 2015, i amb una ocupació per fases, ja són vint les que han viscut a les Llars del Seminari. Fa alguns mesos que dues ja han abandonat aquest recurs.

CERCA DE VOSOTROS

La fiesta del Corpus

La fiesta del Corpus, el próximo domingo día 18, es muy popular en nuestras diócesis. Muchas manifestaciones festivas celebran en las calles y plazas este acontecimiento, la presencia real de Cristo en la Eucaristía y la pública muestra de esta realidad a los cuatro vientos. No es posible guardar sólo en el interior del templo este misterio. Es una obligación del cristiano darlo a conocer a todos los que nos rodean. Ahí reside el fundamento de nuestra fe.

Es también llamado el día de la caridad. Los cristianos sabemos demasiado de las advertencias sobre el cumplimiento del mandato de la caridad en nuestras vidas. Son muchas, nunca demasiadas. Sobre todo cuando escuchamos o leemos la Palabra de Dios. Pero también en las homilías, en las sugerencias de las reuniones de formación, en los carteles de las distintas campañas. Nos lo recuerdan de un modo insistente los numerosos equipos formados alrededor de CÁRITAS, que tienen como objetivo importante la sensibilización de toda la comunidad en el amor a los hermanos. No es un consejo, es un mandato. No es una exigencia para unos pocos, es para todos los discípulos de Jesús.

Los equipos directivos de CÁRITAS, parroquiales y diocesana, multiplican sus esfuerzos para que toda la comunidad cristiana sea sensible a los proyectos de ayuda y promoción en favor de las personas más desfavorecidas. Lo que cada equipo hace de modo habitual y callado a lo largo del año se transforma, por unos días, en objeto de atención informativa. Un torrente de cifras y servicios se dan a conocer a toda la sociedad. Es un buen momento para hacer visible la gran cantidad de carencias, pobreza y angustias de muchos hermanos nuestros. Nos lo advierte el papa Francisco en su exhortación *La alegría del Evangelio*: (dar de comer) «implica tanto la cooperación para resolver las causas estructurales de la pobreza y para el desarrollo integral de los pobres, como los gestos más simples y cotidianos de solidaridad ante las miserias muy concretas que encontramos» (n.º 188).

El tiempo de la crisis se ha alargado demasiado y las familias empobrecidas han aumentado. Se percibe ahora con más intensidad la grieta de la desigualdad social. Es cierto que también han crecido los signos de solidaridad, conviene reconocerlo. Pero también conviene profundizar en el intento de erradicar las causas que conducen a tanto sufrimiento y desesperación. Pongamos lo mejor de nosotros mismos para conseguirlo. Descubramos y denunciemos los males, pero también colaboremos en su eliminación. Antepongamos siempre las personas a los intereses, egoísmos y aspectos materiales. Defendamos la dignidad del ser humano como hijo de Dios y tratemos de amar al otro como lo hizo Jesucristo, hasta la muerte, sin exclusiones.

Ruedas de prensa, entrevistas, carteles, colectas, llamadas de atención, sugerencias para las homilías... son algunos de los medios que utiliza CÁRITAS para acercarnos esta realidad al corazón de todo creyente; también, para informar de sus actuaciones a todas las personas de buena voluntad que han confiado a ella sus donativos. Como es costumbre, se ha elaborado una Memoria de actividades del año 2016. Es el conjunto de acciones, de proyectos y de servicios que ha llevado a cabo la institución. Se intuye también lo más importante: la gran cantidad de personas que se han responsabilizado de su elaboración y ejecución.

Termino expresando un sentimiento agradecido y lleno de alegría al comprobar la coherencia de tantos que aman a los demás siguiendo el mandato de Jesucristo, a quien adoramos en esta fiesta en la Eucaristía. Es lo que nos recuerda a diario la Iglesia, en este caso a través de Cáritas.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Celebrant la festa de Santa Maria Magdalena

Les comunitats parroquials del Pilar i de la Magdalena de Lleida constituïdes en una Unitat Pastoral vam celebrar, els dies 28, 29 i 30 d'abril, la festivitat d'aquesta gran santa. Aquest any van ser tres dies de festa en un ambient d'alegria compartida, de fe i d'amor fratern.

El divendres dia 28 va tenir lloc la projecció d'una commovedora pel·lícula titulada *Incondicional*, precedida per la brillant presentació de Mn. Carles Sanmartín. El dissabte dia 29 vam gaudir, primer, d'una conferència sobre la figura de santa Maria Magdalena, amb el tema «Santa Maria Magdalena, una dona extraordinària», a càrrec de Begonya Palau, doctora en Bíblia. Després de la conferència, un gran concert, a càrrec de la Coral «Clau de Gospel», dels

nostres germans de l'Església Evangèlica Baptista de Lleida.

I el diumenge dia 30, acompanyats pel nostre bisbe, Mons. Salvador Giménez, vam celebrar la Missa solemne en honor de la santa, cantada per la coral de la comunitat catòlica romanesa de Lleida. Tot fou rodó gràcies al dinamisme del Consell de la Unitat

Pastoral i a la implicació de tots. Agraït, doncs, a tots els qui ens van acompanyar i es van implicar per fer de la festa un gran moment de comunió, els encomanem a la intercessió de santa Maria Magdalena. Que com ella, siguem tots portadors de l'alegria pasqual.

Mn. Robert Louan

Missa en record del beat Salvi Huix, bisbe màrtir de Lleida

La festa del beat Salvi Huix Miralpeix, bisbe màrtir de Lleida, es va celebrar el passat 5 de maig. Va ser amb una Missa a la Catedral presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per una vintena de preveres.

Fou la quarta celebració després de la seva beatificació a Tarragona, el 13 d'octubre de 2013. Encara que el seu martiri es va produir el 5 d'agost al cementiri de Lleida, la seva festa litúrgica es va establir el 5 de maig, dia en

què va entrar solemnement a Lleida per fer-se càrrec de la Diòcesi. Al presbiteri va lluir durant la celebració una imatge del beat i un reliquiari, que es va venerar al final de la celebració.

Mons. Salvi Huix i Miralpeix va néixer el 22 de desembre de 1877 a casa Huix, masia i casa pairal pertanyent a la parròquia de Santa Margarida de Vellors, Bisbat de Vic, i va estudiar al Seminari de la capital d'Osona. L'any 1935 va ser nomenat bisbe de Lleida.

El nou bisbe hi va fer la seva entrada el dia 5 de maig de 1935, festivitat del diumenge del Bon Pastor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tothom té alguna cosa per donar a la societat, ningú no és exclòs d'aportar-hi quelcom per al bé de tots» (9 de maig).

@Pontifex: «Cada cop que mirem a Maria tornem a creure en la força revolucionària de la tendresa i de l'afecte» (13 de maig).

@Pontifex: «Demanem junts el do de la comprensió de la Paraula de Déu» (14 de maig).

@Pontifex: «Per seguir fidelment Jesús demanem la gràcia de fer-ho no de paraula sinó amb fets, i la paciència de suportar la nostra creu» (15 de maig).

Sisena assemblea de l'Associació Medalla Miraculosa

Amb motiu dels 100 anys de l'aparició de la Verge de Fàtima, el dia 13 de maig, membres de l'Associació de la Medalla Miraculosa de diferents parròquies de Lleida vam fer una romeria seguint els llocs marians dels pobles de Llardecans, Almatret i Butsènit.

En arribar a Llardecans, Mn. Josep Maria Cebrià ja ens esperava a la plaça. Després d'esmorzar, ens vam dirigir a l'església per resar el Rosari i cantar a la Verge de Fàtima. A continuació, vam anar fins al Santuari de Nostra Senyora de Loreto. Davant la imatge de la Verge envoltada de flors, situada al seu davant, i agafats de les mans, vam elevar el cant «Preneu, Verge pura, els nostres cors».

Vam entrar al santuari i, després de l'explicació de Mn. Cebrià, vam entonar tots el «Salve Regina». Tot seguit vam passar a besar a la nostra Mare i se'ns va repartir a tots els Goigs en lloança de Nostra Senyora de Loreto. Després, a Almatret, vam visitar la seva església, amb l'explicació també d'en Josep Maria. Després, a l'altar de la Mare de Déu de Montserrat, vam entonar el «Rosa d'Abril». Tot seguit vam visitar l'ermita de Sant Joan d'Al-

matret, on entonem el cant a la Mare de Déu de Fàtima «Ave, Ave, Ave Maria».

Vam tornar a Maials, i després fins a l'ermita de Butsènit, a Lleida, on ens esperava Mn. Jordi Pardell per a la celebració de l'Eucaristia. Aquí se'ns va obsequiar amb els Goigs de la Mare de Déu de Butsènit. Vam acabar amb un dinar de germanor, lliurant-nos a tots la credencial de la Romeria en honor a la Verge, la Nostra Mare, amb els segells de les esglésies que havíem visitat i que guardarem com a record.

La parròquia i la nova evangelització

Organitzada per l'Arxiprestat de Seu Vella de Lleida, el dissabte dia 6 de maig, va tenir lloc a la Parròquia de Santa Teresa Jornet, una interessant trobada. Hi van participar 71 persones, en representació dels Consells de Pastoral de les diferents par-

ròquies. La jornada tenia com a objectiu ajudar les parròquies a avançar vers la Nova Evangelització, a passar d'una parròquia de manteniment a una parròquia missionera, impulsant una renovació en les nostres comunitats pastorals per poder afrontar els reptes d'una societat canviant com l'actual.

Una part de la trobada va estar dedicada a ensenyar a liderar les parròquies, assenyalant com a important la formació, la comunió fraternal, la pregària, el servei i l'evangelització, amb els objectius de potenciar la missa de la comunitat, animar a integrar-se a la parròquia fent-hi un servei, i incrementar la participació dels fidels.

Aquestes propostes es varen treballar, després, en grups. Les conclusions varen ser molt enriquidores. L'entusiasme que vam compartir ens va ser encomanat per na M. Teresa Valero, delegada episcopal per a la Nova Evangelització, i en Joan Sabé, de la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar del Bisbat de Solsona, que van presentar i conduir aquesta interessant jornada.

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (II)

La fe és un acte de llibertat o, més exactament, la resposta a una crida interior que m'exhorta a alliberar-me de tot el que encadena i empresona. Està molt a prop del dubte. Fe i dubte, fan honor a dues dimensions que existeixen en nosaltres. Déu s'ofereix a nosaltres des de la fragilitat, es nega a violentar-nos i a anul·lar la nostra llibertat. Puc o no puc creure. La seva grandesa consisteix en haver creat un ésser que pot dir-li sí, però també no.

El treball argumental a l'hora de donar raó de la pròpia opció té límits. Hi ha raons del cor en l'ésser cristià i les raons del cor, com ensenya Blaise Pascal, són tan legítimes com les de la raó.

Entenc que ser cristià és un procés, un camí, un dinamisme que perfecciona la persona, que la fa més excel·lent, que li permet desenrotllar les potències amagades que hi ha en ella. És un esdevenir. Mai no s'és del tot cristià, com mai no es pot dir d'una persona que sigui plenament budista.

És una opció que va lligada al desenvolupament personal, que afecta la vida corporal, emocional, mental, social i espiritual de la persona. Res no queda al marge, afecta la integritat. Ser cristià és estar en camí d'escollir el Mestre interior, d'interpretar el sentit de la seva crida i de fer-la realitat en la pròpia vida a cada instant.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- **Diumenge, 11 de juny.** Jornada Pro Orantibus.
- **Dissabte, 17 de juny:**
 - A les 10 h, III Trobada Missionera, a l'Acadèmia Mariana.
 - A les 12 h, Trobada de les advocacions Marianes, a l'Acadèmia Mariana.
 - A les 19 h, confirmacions a la Parròquia del Santíssim Salvador.
- **Diumenge, 18 de juny.** Corpus Christi:
 - A les 18 h, Eucaristia i processó, a la Catedral Nova.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [2C 1,1-7 / SI 33 / Mt 5,1-12]. A Tortosa: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / SI 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / SI 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fundadora adoratrius a Madrid; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Divendres [2C 4,7-15 / SI 115 / Mt 5,27-32]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, màrtirs (s. IV); sant Ferriol,

prevere i màrtir; sant Ilpidi, màrtir.

17. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / SI 102 / Mt 5,33-37]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-3.14b-16a / SI 147 / 1C 10, 16-17 / Jo 6,51-58]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

La Santíssima Trinitat

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

► Salm responsorial (Dn 3,52-56 [R.: 52b])

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, / Déu dels nostres pares. R.
És beneït el vostre sant nom. R.

Sou beneït al vostre temple sant. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. R.

Sou beneït al firmament del cel. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad». Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

► Salmo responsorial (Dan 3,52-56 [R.: 52b])

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor Dios de nuestros padres. Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

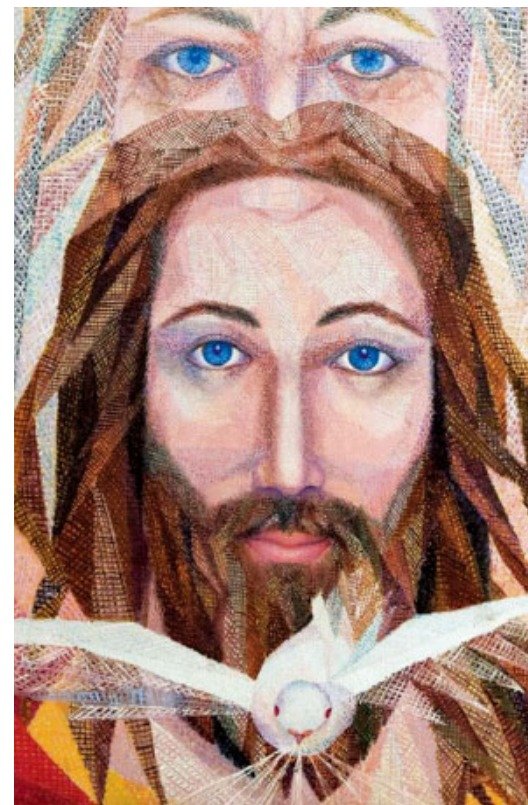
Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

COMENTARI

El nostre Déu és únic i trinitari

Cal llarg tracte de proximitat amb una persona per conèixer-la bé. Conèixer Déu vol també proximitat al seu camí i escolta de la seva Paraula.

La Història de Salvació és l'experiència vital d'un poble que va coneixent cada cop millor el Déu que és amb ells.

La història del *vedell d'or* els fa conèixer *Déu compassiu i benigne, ric en l'amor*, que els proposa renovar l'Aliança.

Pau, ofès per alguns de Corint, els escriu una carta que primer els *disgustà* i els portà després al *penediment nascut d'aquell disgust* (2Co 7,8). Ara els exhorta a *refermar-se vivint en pau i ben avinguts*. Només llavors *el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres*.

En el diàleg amb Nicodem proclama Jesús la novetat radical del cristià: un veritable *néixer de nou i de dalt*. Per a ser de Crist no n'hi ha prou amb retocs afegits a la bona voluntat humana.

El punt de partença és que *Déu estima tant el món que donà el seu Fill únic*: do que, per a ser efectiu, cal ser assumit amb la lliure opció de la fe.

L'amor del Pare-Déu mostra el seu cim en l'amor del Fill: *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus estimats* (Jn 15,13).

Per això també *el fruit* per excel·lència de l'Esperit és *l'amor* (Ga 5,22).

La finalitat s'expressa de dues maneres: *per salvar el món*; i *que no es perdi cap dels qui creuen en Ell sinó que tinguin vida eterna*. Vida ja des d'ara!

L'abast universal del projecte de Déu es nota en l'ús de la paraula *món*. L'amor de Jesús als seus (subratllat de la 2a part de Jn) han de poder-lo tastar els qui ara com ara no el coneixen.

Mn. José Luis Arín

